



Bài của Anh Cả Russell M. Nelson
Thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ

Tán Trợ Các Vị Tiên Tri

Việc chúng ta tán trợ các vị tiên tri là một cam kết cá nhân rằng chúng ta sẽ làm hết sức mình để ủng hộ những ưu tiên của các vị tiên tri.

Thưa Chủ Tịch Eyring, chúng tôi cảm ơn chủ tịch về sứ điệp chỉ dạy đầy soi dẫn của chủ tịch. Các anh chị em thân mến, chúng tôi cảm ơn các anh chị em về đức tin và sự tận tâm của các anh chị em. Hôm qua, mỗi người chúng ta đã được mời tán trợ Thomas S. Monson với tư cách là vị tiên tri của Chúa và Chủ Tịch của Giáo Hội của Chúa. Và thường thì chúng ta hát bài “Tạ Ôn Thượng Đế Đã Ban Cho một Vị Tiên Tri.”¹ Các anh chị em và tôi có thực sự hiểu ý nghĩa của điều đó không? Hãy tưởng tượng đặc ân Chúa đã ban cho chúng ta để tán trợ vị tiên tri của Ngài, mà lời khuyên dạy của vị ấy sẽ được thanh khiết, trong sạch, không bị thúc đẩy bởi bất cứ khát vọng cá nhân nào, và hoàn toàn chân chính!

Chúng ta thực sự tán trợ một vị tiên tri bằng cách nào? Rất lâu trước khi trở thành Chủ Tịch của Giáo Hội, Chủ Tịch Joseph F. Smith đã giải thích: “Đây là một bốn phận quan trọng ở trên vai Các Thánh Hữu là những người . . . tán trợ các vị thẩm quyền của Giáo Hội, làm như vậy không phải chỉ để giơ tay lên, chỉ bằng hình thức, mà là bằng hành động và lẽ thật.”²

Tôi nhớ rõ “hành động” độc đáo nhất của tôi để tán trợ một vị tiên tri. Là một bác sĩ y khoa và bác sĩ phẫu

thuật tim, tôi có trách nhiệm thực hiện cuộc giải phẫu tim cho Chủ Tịch Spencer W. Kimball vào năm 1972, lúc đó ông là Quyền Chủ Tịch của Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ. Ông cần một cuộc giải phẫu rất phức tạp. Nhưng tôi không có kinh nghiệm để thực hiện cuộc giải phẫu như thế trên một bệnh nhân 77 tuổi bị bệnh suy tim. Tôi đã không đề nghị cuộc giải phẫu đó và đã cho Chủ Tịch Kimball và Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn biết như vậy. Tuy nhiên, trong đức tin, Chủ Tịch Kimball đã quyết định được giải phẫu, chỉ vì Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn khuyến khích ông làm. Điều đó cho thấy ông đã tán trợ các vị lãnh đạo của mình biết bao! Và quyết định này của ông làm tôi run sợ!

Nhờ Chúa, cuộc giải phẫu đã thành công. Khi quả tim của Chủ Tịch Kimball tiếp tục đập lại, nó đã đập rất mạnh! Ngay lúc đó, tôi đã có một lời chứng rõ ràng từ Thánh Linh rằng người đàn ông này một ngày nào đó sẽ trở thành Chủ Tịch của Giáo Hội!³

Các anh chị em đã biết được điều gì đã xảy ra sau đó rồi. Chỉ 20 tháng sau, Chủ Tịch Kimball trở thành Chủ Tịch của Giáo Hội. Và ông đã là vị lãnh đạo dũng cảm và can đảm trong nhiều năm.

Kể từ lúc đó, chúng ta đã tán trợ Các Chủ Tịch Ezra Taft Benson, Howard W. Hunter, Gordon B. Hinckley, và bây giờ Thomas S. Monson với tư cách là Chủ Tịch của Giáo Hội, là các vị tiên tri với mọi ý nghĩa của từ này!

Các anh chị em thân mến, nếu Sự Phục Hồi đã làm bất cứ điều gì tuyệt vời thì điều đó là đánh đổ huyền thoại lâu đời rằng Thượng Đế đã ngừng phán bảo cùng con cái của Ngài. Không có điều gì có thể khác với sự thật. Một vị tiên tri hướng dẫn Giáo Hội của Thượng Đế trong tất cả các gian kỳ, từ thời A Đam đến ngày nay.⁴ Các vị tiên tri làm chứng về Chúa Giê Su Ky Tô—về thiên tính của Ngài và về sứ mệnh và giáo vụ trên trần thế của Ngài.⁵ Chúng ta vinh danh Tiên Tri Joseph Smith là vị tiên tri của gian kỳ sau cùng này. Và chúng ta vinh danh mỗi người đã kế nhiệm ông với tư cách là Chủ Tịch của Giáo Hội.

Khi tán trợ các vị tiên tri và các vị lãnh đạo khác,⁶ chúng ta tuân theo luật ưng thuận chung, vì Chúa phán: “Không một người nào được ban cho việc đi thuyết giảng phúc âm của ta, hoặc xây dựng giáo hội của ta, trừ phi kẻ đó được sắc phong bởi một người có thẩm quyền, và được giáo hội coi là có thẩm quyền và đã được các vị lãnh đạo của giáo hội sắc phong một cách đúng đắn.”⁷



Điều này mang đến cho chúng ta, là các tín hữu của Giáo Hội của Chúa, sự tin tưởng và đức tin trong khi chúng ta cố gắng tuân giữ lời dạy của thánh thư để lưu tâm đến tiếng nói của Chúa,⁸ khi tiếng nói này nhận được qua tiếng nói của các tôi tớ Ngài, là các vị tiên tri.⁹ Tất cả các vị lãnh đạo trong Giáo Hội của Chúa đều được kêu gọi qua thẩm quyền thích hợp. Về vấn đề ấy, không có vị tiên tri hay bất cứ vị lãnh đạo nào khác trong Giáo Hội này đã từng tự mình kêu gọi chính mình cả. Không có vị tiên tri nào đã từng được bầu ra. Chúa đã nói rõ khi Ngài phán: “Ấy chẳng phải các người đã chọn ta, bèn là ta đã chọn và lập các người.”¹⁰ Các anh chị em và tôi không “bỏ phiếu” cho các vị lãnh đạo Giáo Hội, ở mọi cấp. Tuy nhiên, chúng ta có đặc ân để tán trợ họ.

Đường lối của Chúa khác với đường lối của con người. Đường lối của con người loại bỏ người ta khỏi chức vụ hoặc công việc kinh doanh khi họ trở nên già cả hoặc bất lực. Nhưng đường lối của con người không phải và không bao giờ sẽ là đường lối của Chúa. Việc chúng ta tán trợ các vị tiên tri là một cam kết cá nhân rằng chúng ta sẽ làm hết sức mình để ủng hộ những ưu tiên của các vị tiên tri. Việc tán trợ của chúng ta là một dấu hiệu cho thấy, giống như lời thề, rằng chúng ta công nhận sự kêu gọi của họ trong vai trò của một vị tiên tri là hợp pháp và ràng buộc chúng ta.

Cách đây 26 năm, khi Anh Cả George Albert Smith trở thành Chủ Tịch của Giáo Hội, ông cho biết: “Bổn phận mà chúng ta làm khi gơ tay lên . . . là một bổn phận thiêng liêng nhất. Điều đó *không* có nghĩa là chúng ta sẽ lặng lẽ sống và hài lòng với việc vị tiên tri của Chúa hướng dẫn công việc này, mà có nghĩa là . . . chúng ta sẽ đứng sau lưng ông; chúng ta sẽ cầu nguyện cho ông; chúng ta sẽ bảo vệ thanh danh của ông, và chúng ta sẽ cố gắng để làm theo những chỉ dẫn của ông thể như Chúa đang hướng dẫn vậy.”¹¹

Chúa hằng sống hướng dẫn Giáo Hội tại thế của Ngài!¹² Chúa mặc khải ý muốn của Ngài về Giáo Hội cho vị tiên tri của Ngài biết. Hôm qua,



sau khi được mời tán trợ Thomas S. Monson với tư cách là Chủ Tịch của Giáo Hội, chúng ta cũng đã có được đặc ân để tán trợ ông, các cố vấn trong Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn, và các thành viên trong Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ với tư cách là các vị tiên tri, tiên kiến và mặc khải. Hãy suy nghĩ về điều đó! Chúng ta tán trợ 15 người với tư cách là các vị tiên tri của Thượng Đê! Họ nắm giữ tất cả các chìa khóa chức tư tế đã từng được truyền giao cho những người đàn ông trong gian kỳ này.

Sự kêu gọi của 15 người vào vai trò sứ đồ thánh mang đến sự bảo vệ quan trọng cho chúng ta là các tín hữu của Giáo Hội. Tại sao? Vì những quyết định của các vị lãnh đạo này phải là đồng lòng nhất trí.¹³ Các anh chị em có thể tưởng tượng Thánh Linh cần phải soi dẫn 15 người này như thế nào để được đồng lòng nhất trí không? 15 người này có trình độ học vấn và quá trình nghề nghiệp khác nhau, với những ý kiến khác nhau về nhiều điều. Hãy tin tôi đi! 15 người này—các vị tiên tri, tiên kiến và mặc khải—biết ý muốn của Chúa là gì khi họ đạt được đến mức độ đồng lòng nhất trí! Họ cam kết để chắc chắn rằng ý muốn của Chúa sẽ thực sự được thực hiện. Lời Cầu Nguyện của Chúa mang đến mẫu mực cho mỗi người trong số 15 người này khi họ cầu nguyện: “Y Cha được nên, ở đất như trời!”¹⁴

Vị Sứ Đồ có thâm niên nhất trong chức phẩm Sứ Đồ là người chủ tọa.¹⁵ Hệ thống thâm niên đó thường sẽ mang những người lớn tuổi hơn đến với chức phẩm Chủ Tịch của Giáo Hội.¹⁶ Hệ thống này cung cấp sự liên tục, mức độ trưởng thành dày dặn kinh nghiệm và phải chuẩn bị rất nhiều theo như hướng dẫn của Chúa.

Giáo Hội ngày nay đã được chính Chúa tổ chức. Ngài đã thiết lập một hệ thống quản trị phi thường nhằm cung cấp khả năng dự phòng và hỗ trợ. Hệ thống đó lo liệu cho các vị tiên tri lãnh đạo ngay cả khi lúc đau yếu và bất lực không thể tránh được có thể xảy ra vì tuổi già.¹⁷ Giáo Hội có rất nhiều hệ thống cân bằng đối trọng và biện pháp bảo vệ nên không có người nào có thể hướng dẫn Giáo Hội đi lạc lối. Các vị lãnh đạo thâm niên được liên tục giảng dạy để một ngày nào đó họ sẽ sẵn sàng để ngồi trong các hội đồng cao nhất. Họ học cách nghe tiếng nói của Chúa qua lời mách bảo của Thánh Linh.

Trong khi phục vụ với tư cách là Đệ Nhất Cố Vấn cho Chủ Tịch Ezra Taft Benson, lúc bấy giờ Chủ Tịch Benson đang ở gần cuối cuộc đời của ông, Chủ Tịch Gordon B. Hinckley giải thích:

“Các nguyên tắc và thủ tục mà Chúa đã thiết lập cho sự điều hành của giáo hội của Ngài đều chuẩn bị cho bất cứ . . . hoàn cảnh nào. Điều quan trọng . . . là khi vị Chủ Tịch có



thử thách về sức khỏe, mặc dù có bất cứ sự yếu kém nào trong cơ thể hoặc tâm trí, chúng ta cũng phục vụ với khả năng tốt nhất của mình. Tôi bảo đảm với các anh chị em rằng Giáo Hội đang được hưởng dẫn đúng. Hệ thống thiết lập cho Hội Đồng Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn và Nhóm Túc Số Mười Hai [Vị Sứ Đầy Đủ] bảo đảm [cho chúng ta] rằng Giáo Hội sẽ luôn luôn được hưởng dẫn đúng và rằng, dù có chuyện gì xảy ra, thì không cần phải lo lắng hay sợ hãi. Đáng Cúi Rối, Chúa Giê Su Ky Tô, là Đấng chúng ta noi theo, là Đấng mà chúng ta thờ phượng, và Đấng mà chúng ta phục vụ, luôn luôn lèo lái Giáo Hội.”¹⁹

Thưa Chủ Tịch Monson, chúng tôi cảm ơn chủ tịch về các lễ thật đó! Và chúng tôi cảm ơn chủ tịch về cả cuộc đời gương mẫu và tận tâm phục vụ của chủ tịch. Tôi xin được nói thay cho các tín hữu của Giáo Hội trên toàn thế giới trong sự biết ơn đoàn kết và chân thành của chúng tôi với chủ tịch. Chúng tôi kính trọng chủ tịch! Chúng tôi yêu mến chủ tịch! Chúng tôi tán trợ chủ tịch, không những bằng cách giơ tay lên tán trợ mà còn với tất cả tâm hồn và nỗ lực tận tâm của mình. Với lòng khiêm nhường và nhiệt thành, “chúng tôi luôn cầu nguyện cho chủ tịch, vị tiên tri yêu quý của chúng tôi!”²⁰ Trong tôn danh của Chúa Giê Su Ky Tô, A Men. ■

GHI CHÚ

1. “Tạ Ôn Thượng Đế Đã Ban Cho một Vị Tiên Tri,” *Thánh Ca và Các Bài Ca Thiểu Nhi*, trang 36.
2. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith* (1998), 211; sự nhấn mạnh được thêm vào. Lời phát biểu này được đưa ra vào năm 1898, khi Chủ Tịch Smith là Đệ Nhị Cố Vấn trong Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn.
3. Để biết thêm chi tiết, xin xem Spencer J. Condie, *Russell M. Nelson: Father, Surgeon, Apostle* (2003), 153–56.
4. Xin xem Bible Dictionary, “Dispensations.”
5. Một số các vị tiên tri đã báo trước sự giáng lâm của Chúa gồm có Lê Hi (xin xem 1 Nê Phi 1:19), Nê Phi (xin xem 1 Nê Phi 11:31–33; 19:7–8), Gia Cốp (xin xem Gia Cốp 4:4–6), Bê-nê Gia Min (xin xem Mô Si A 3:5–11, 15), A Bi Na Đê (xin xem Mô Si A 15:1–9), An Ma (xin xem An Ma 40:2), và Sa Mu Ên người La Man (xin xem Hê La Man 14:12). Trước khi Đáng Cúi Rối giáng sinh ở Bết Lê Hêm, họ đã thấy trước sự hy sinh chuộc tội của Ngài và Sự Phục Sinh sau đó của Ngài.

thể bị bệnh hoặc không thể thi hành nhiệm vụ một cách trọn vẹn . . . thì sẽ không có nghi ngờ hay lo lắng nào về cách điều hành của Giáo Hội và việc sử dụng các ân tứ tiên tri, kể cả quyền nhận được sự soi dẫn và mặc khải khi điều hành các công việc và chương trình của Giáo Hội.

“Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn và Hội Đồng Mười Hai Vị Sứ Đầy Đủ, được kêu gọi và sắc phong để nắm giữ các chìa khóa chức tư tế, có quyền và trách nhiệm để điều hành Giáo Hội, để thực hiện các giáo lễ của Giáo Hội, để giải thích giáo lý của Giáo Hội, và để thiết lập và duy trì các thực hành của Giáo Hội”.

Chủ Tịch Hinckley nói tiếp:

“Khi Vị Chủ Tịch bị đau ốm hay không thể thi hành nhiệm vụ một cách trọn vẹn trong tất cả các bốn phận của chức phẩm của ông, thì cả hai Cố Vấn của ông cùng nhau tạo thành một Nhóm Túc Số của Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn. Họ tiếp tục với công việc hàng ngày của Vị Chủ Tịch. . . .

“ . . . Nhưng bất cứ thách mắc to lớn nào về chính sách, thủ tục, chương trình, hoặc giáo lý đều được Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn và Nhóm Túc Số Mười Hai cùng nhau cân nhắc kỹ lưỡng và thành tâm.”¹⁸

Năm ngoái, khi Chủ Tịch Monson đạt đến giai đoạn quan trọng của 5 năm phục vụ với tư cách là Chủ Tịch của Giáo Hội, ông đã nghĩ về 50 năm phục vụ với tư cách là Sứ Đầy Đủ của mình và nói: “Cuối cùng tuổi tác đã có một ảnh hưởng tiêu cực đối với tất cả chúng tôi. Tuy nhiên, chúng tôi cùng nói với Vua Benjamin, là người đã nói: . . . “Tôi cũng giống như các người, cũng phải chịu tất cả mọi thứ yếu đuối về thể xác và tâm trí; tuy nhiên, tôi đã được . . . lựa chọn, và đã được cha tôi lập lên, . . . và tôi đã được gìn giữ và bảo vệ bởi quyền năng vô song của Ngài, để phục vụ các người với tất cả năng lực, tâm trí và sức mạnh mà Chúa đã ban cho tôi” (Mô Si A 2:11).”

Chủ Tịch Monson nói tiếp: “Mặc dù cơ thể chúng ta có thể gặp nhiều

6. Nguyên tắc về việc tán trợ các vị lãnh đạo là cơ bản trong suốt Giáo Hội của Chúa. Một người được tán trợ trước khi được phong nhiệm cho một sự kêu gọi hoặc được sắc phong một chức phẩm trong chức tư tế.
7. Giáo Lý và Giao Ước 42:11. Thủ tục tán trợ các vị lãnh đạo của chúng ta được thực hiện vào ngày 6 tháng Tư năm 1830, khi Giáo Hội được tổ chức, và vào tháng Ba năm 1836, khi các thành viên trong Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn và Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ được tán trợ với tư cách là các vị tiên tri, tiên kiến và mặc khải (xin xem *History of the Church*, 1:74–77; 2:417).
8. Sách Mặc Môn cảnh báo về mối nguy hiểm nếu chúng ta coi thường những lời giảng dạy của vị tiên tri. Chúng ta đọc từ sách đó rằng “tòa nhà rộng lớn vì đại đó là tính kiêu căng của thể gian; nó đã sụp đổ, và sự đổ vỡ này lớn lao vô cùng. Rồi vị thiên sứ của Chúa lại bảo . . . rằng: Sự diệt vong của tất cả các quốc gia, sắc tộc, sắc ngữ, và dân tộc nào chống đối mười hai vị sứ đồ của Chiên Con” (1 Nê Phi 11:36).
9. Xin xem Đa Ni Ên 9:10; A Mốt 3:7; Giáo Lý và Giao Ước 21:1, 4–5; 124:45–46.
10. Giảng 15:16. Tín điều thứ năm làm sáng tỏ: “Chúng tôi tin rằng muốn được thuyết giảng Phúc Âm và thực hiện các giáo lễ trong Phúc Âm, con người phải được Thượng Đế kêu gọi bằng lời tiên tri và bằng phép đặt tay bởi những vị có thẩm quyền.”
11. *Teachings of Presidents of the Church: George Albert Smith* (2011), 64; sự nhấn mạnh được thêm vào. Lời trích dẫn này đến từ một bài nói chuyện tại đại hội của Anh Cả George Albert Smith vào năm 1919. Ông trở thành Chủ Tịch của Giáo Hội vào năm 1945.
12. Xin xem Giáo Lý và Giao Ước 1:30, 38.
13. Xin xem Giáo Lý và Giao Ước 107:27.
14. 3 Nê Phi 13:10; xin xem thêm Ma Thi Ơ 6:10; Lu Ca 11:2.
15. Khi một Chủ Tịch của Giáo Hội qua đời, Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn được giải tán và các cố vấn trở lại vị trí của họ trong Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ. Sau đó, Nhóm Túc Số Mười Hai chủ tọa Giáo Hội cho đến khi Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn được tổ chức lại. Thời gian đó được biết là thời kỳ do các vị sứ đồ chủ tọa. Trong lịch sử, khoảng thời gian đó đã thay đổi từ bốn ngày đến ba năm rưỡi.
16. Dĩ nhiên, mẫu mực kế nhiệm đó không áp dụng đối với sự kêu gọi của Joseph Smith, là người đã được tiên sắc phong để làm vị tiên tri của Thời Kỳ Phục Hồi và Chủ Tịch đầu tiên của Giáo Hội (xin xem 2 Nê Phi 3:6–22; xin xem thêm Áp Ra Ham 3:22–23).
17. Chúng ta biết rằng Chúa có thể gọi bất cứ người nào trong chúng ta về nhà bất cứ lúc nào Ngài chọn.
18. Gordon B. Hinckley, “God Is at the Helm,” *Ensign*, tháng Năm năm 1994, 54; xin xem thêm Gordon B. Hinckley, “He Slumbers Not, nor Sleeps,” *Ensign*, tháng Năm năm 1983, 6.
19. “Message from President Thomas S. Monson,” *Church News*, ngày 3 tháng Hai năm 2013, 9.
20. “We Ever Pray for Thee,” *Hymns*, số 23.



Bài của Carol F. McConkie

Đệ Nhất Cố Vấn trong Chủ Tịch Đoàn Trung Ương Hội Thiếu Nữ

Sống Theo Những Lời Nói của Các Vị Tiên Tri

Để phù hợp với các mục đích thiêng liêng của thiên thượng, chúng ta tán trợ vị tiên tri và chọn sống theo lời nói của ông.

Chúa Thiên Thượng yêu thương tất cả con cái của Ngài và muốn rằng họ biết và hiểu kế hoạch hạnh phúc của Ngài. Do đó, Ngài kêu gọi các vị tiên tri, các vị này đã được sắc phong với quyền năng và thẩm quyền để hành động trong danh của Thượng Đế cho sự cứu rỗi của con cái Ngài. Họ là những sứ giả của sự ngay chính, làm chứng về Chúa Giê Su Kỵ Tô và quyền năng vô hạn của Sự Chuộc Tội của Ngài. Họ nắm giữ các chìa khóa của vương quốc của Thượng Đế trên thế gian và cho phép việc thực hiện các giáo lễ cứu rỗi.

Trong Giáo Hội chân chính của Chúa, “không bao giờ có hơn một người trên thế gian ở cùng trong một thời gian được trao cho quyền năng này và các chìa khóa của chức tư tế này.”¹ Chúng ta tán trợ Chủ Tịch Thomas S. Monson với tư cách là vị tiên tri, tiên kiến, và mặc khải. Ông tiết lộ lời của Chúa để hướng dẫn và chỉ dẫn *toàn thể* Giáo Hội của chúng ta. Như Chủ Tịch J. Reuben Clark đã giải thích: “Chỉ một mình vị đó có quyền nhận được mặc khải cho Giáo

Hội . . . hoặc thay đổi các giáo lý hiện tại của Giáo Hội trong bất cứ phương diện nào.”²

Về vị tiên tri tại thế, Chúa truyền lệnh cho những người trong Giáo Hội của Ngài rằng:

“Các ngươi . . . phải chú tâm vào *tất cả* những lời nói của hấn cùng những giáo lệnh mà hấn sẽ ban ra cho các ngươi khi hấn tiếp nhận được, khi hấn bước đi trong sự thánh thiện trước mặt ta;

“Vì vậy các ngươi phải tiếp nhận lời nói của hấn với tất cả lòng kiên nhẫn và đức tin, chẳng khác chi lời nói ấy phát ra từ chính miệng ta.

“Nếu làm được những điều này thì các cổng ngục giới sẽ không thắng được các ngươi.”³

Để phù hợp với các mục đích thiêng liêng của thiên thượng, chúng ta tán trợ vị tiên tri và chọn sống theo lời nói của ông.

Chúng ta cũng tán trợ các cố vấn của Chủ Tịch Monson và Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ với tư cách là các vị tiên tri, tiên kiến và mặc khải. “Họ có quyền hạn, quyền năng và thẩm